

Näringsdepartementet
103 33 Stockholm

Strada Transportstyrelsens olycksdatabas DS 2016:20

Datainspektionen har granskat promemorian huvudsakligen utifrån myndighetens uppgift att verka för att människor skyddas mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter.

Det är bra att det föreslås en lagreglering av olycksdatabasen då den innebär behandling av känsliga och andra integritetskänsliga personuppgifter om ett stort antal registrerade. Datainspektionen har tidigare framfört att databasen hör till de uppgiftssamlingar som enligt regeringsformen kräver lag.¹ Det är också bra att förslaget baseras på Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 26 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (dataskyddsförordningen) som ska börja tillämpas 25 maj 2018.

Datainspektionen lämnar följande synpunkter.

Allmänt om nationella författningar som föreslås i förhållande till dataskyddsförordningen

Inledningsvis vill Datainspektionen framhålla vikten av att nationell lagstiftning som införs som komplement till dataskyddsförordningen är tydlig och precis och är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. Som framgår av artikel 6.2 och 6.3 i dataskyddsförordningen kan den nationella rätten, såvitt avser vissa av de EU-rättsliga grunderna för behandling av personuppgifter, innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av förordningen. Det gäller bland annat de allmänna villkor

¹ Se Datainspektionens remissyttrande den 16 mars 2015 över SOU 2014:24 Olycksregister och djupstudier på transportområdet, dnr 2831-2014.

som ska gälla för den personuppgiftsansvariges behandling, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, vilka registrerade som berörs, de enheter till vilka personuppgifterna får lämnas ut och för vilka ändamål, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling. Det bör också framgå att det är dataskyddsförordningen som reglerar hur personuppgifter får behandlas och att bestämmelserna i den föreslagna lagen endast kompletterar dataskyddsförordningen samt i tillämpliga fall annan nationell lagstiftning². Det är också viktigt att de nationella författningar som införs med anledning av dataskyddsförordningen är enhetliga i struktur och begrepps användning och följer förordningens terminologi.

De nationella författningar som införs kommer att vara subsidiära till dataskyddsförordningen, till skillnad från befintliga registerförfattningar som gäller före personuppgiftslagen (1998:204). Det är därför inte möjligt att utgå ifrån hur dagens nationella registerförfattningar är utformade, utan all reglering måste anpassas till dataskyddsförordningen. Annars riskerar förslagen att omfatta mer än vad dataskyddsförordningen tillåter, dessutom kan det bli otydligt vad som reglerar vad. Av skäl 8 dataskyddsförordningen framgår att medlemsstaterna får införliva delar av dataskyddsförordningen i nationell rätt i den utsträckning det är nödvändigt för samstämmigheten och för att göra de nationella bestämmelserna begripliga. Det är viktigt att det tydligt framgår när en bestämmelse endast utgör en sådan återgivning av en bestämmelse i dataskyddsförordningen och att förordningstexten inte förändras.

2 kap. 6 § regeringsformen

Olycksdatabasen kommer att innehålla känsliga och integritetskänsliga personuppgifter om ett stort antal registrerade som rapporteras från polis och vårdgivare utan att den enskilde har någon möjlighet att påverka behandlingen. Datainspektionen delar bedömningen att 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen kräver att behandlingen av personuppgifter regleras i lag.

² Dataskyddsutredningen (Ju 2016:06) ska föreslå de anpassningar och kompletterande författningsbestämmelser på generell nivå som dataskyddsförordningen ger anledning till.

Lagens syfte och tillämpningsområde

I 1 § andra stycket författningsförslaget anges att lagen ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter i olycksdatabasen om behandlingen är helt eller delvis automatiserad. Eftersom den föreslagna lagen endast kan komplettera dataskyddsförordningen som ska tillämpas på sådan behandling av personuppgifter som företas på automatisk väg samt på annan behandling än automatisk av personuppgifter som ingår i eller kommer att ingå i ett register framstår den bestämmelsen som överflödig. Datainspektionen anser därför att den bestämmelsen bör ändras eller tas bort.

Hänvisningen i 2 § författningsförslaget till dataskyddsförordningen kan inte anses vara en definition. Det är lämpligare att hänvisningen placeras under rubriken *Lagens syfte och tillämpningsområde*. Det bör tydligt framgå att bestämmelserna kompletterar dataskyddsförordningen. Se ovan under rubriken *Allmänt om nationella författningar som föreslås i förhållande till dataskyddsförordningen* angående Datainspektionens synpunkter på hänvisningar och tydliggöranden av förhållandet till dataskyddsförordningen.

Angående kategorier av personuppgifter som behandlas

Vilka kategorier av personuppgifter som behandlas och kommer att behandlas i olycksdatabasen är svårt att utläsa av promemorian. Det går inte att få en helhetsbild av vilka personuppgifter som kommer att behandlas. Till exempel framgår det inte vilka uppgifter som hämtas från vägtrafikregistret. Av promemorian framgår det att patienter idag får fylla i uppgifter i fritext som sedan rapporteras av vårdpersonal till Strada. Det framgår dock inte om det fortsättningsvis ska finnas några fritextfält som ska fyllas i av polis eller vårdgivare och hur det i sådana fall ska säkerställas att inga direkta personuppgifter rapporteras in genom dessa fält.

Mot bakgrund av att olycksdatabasen Strada funnits under många år är det anmärkningsvärt att promemorian inte innehåller en bättre beskrivning av behandlingen av personuppgifter. Det är inte möjligt att göra en proportionalitetsbedömning eller integritetsanalys utan att det framgår klart vilka kategorier av personuppgifter som kommer att behandlas.

Behandling av personuppgifter för att det är nödvändigt för att utföra en arbetsuppgift av allmänt intresse, artikel 6.1 e och 6.3 dataskyddsförordningen

I de delar författningsförslaget ska utgöra en rättslig grund för behandlingen enligt artikel 6 dataskyddsförordningen behöver det tydligt framgå av författningstexten och vilken punkt i respektive artikel som utgör den rättsliga grunden.

Datainspektionen delar bedömningen att Transportstyrelsens uppdrag att behandla personuppgifter i en olycksdatabas, i syfte att vara ett verktyg för trafiksäkerhetsarbetet, kan uppfylla ett allmänt intresse och att artikel 6.1 e kan bli tillämplig under förutsättning att behandlingen är nödvändig för det allmänna intresset och att kraven i artikel 6.2 och 6.3 uppfylls. Enligt artikel 6.3 måste medlemsstaternas nationella rätt uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

Datainspektionen delar bedömningen att behandlingen är nödvändig för ändamålen statistik inom trafiksäkerhetsområdet och uppföljning, utvärdering eller kvalitetssäkring av trafiksäkerhetsarbete utifrån den EU-rättspraxis som finns. Datainspektionen ifrågasätter dock att andra ändamål blandas in i avsnittet om nödvändighet (avsnitt 7.4.13 promemorian). Det är viktigt att nödvändigheten bedöms i förhållande till de ändamål som gäller för behandlingen i olycksdatabasen och inte andra ändamål. Att behandlingen av personuppgifter som polisen utför är nödvändig i den brottsutredande verksamheten innebär inte att det är nödvändigt att behandla personuppgifter för trafiksäkerhetsändamål i Strada.

I promemorian anges att en författningsreglerad behandling av personuppgifter i Strada vid en proportionalitetsbedömning uppfyller de nackdelar som personuppgiftsbehandlingen kan medföra för en enskild. I redogörelsen för vilka nackdelar behandlingen kan innebära anges att all personuppgiftsbehandling medför en risk för icke önskvärd behandling, såsom upprättande av egna register och spridning av uppgifter till andra. Någon konkret redogörelse för vilka nackdelar behandlingen kan innebära finns inte.

För att kunna utföra en proportionalitetsbedömning krävs det, såsom anges ovan, att det är tydligt vilka kategorier av personuppgifter som ska behandlas.

Det krävs även att såväl fördelar som nackdelar tydliggörs. Att svepande konstatera att det alltid finns en risk för att uppgifter får en större spridning än vad som är avsett kan inte anses vara en tillräcklig redogörelse för vilka nackdelar som den nu aktuella personuppgiftsbehandlingen kan innebära för den enskilde. Utan en sådan redogörelse kan alltså inte en proportionalitetsbedömning göras. I det fortsatta lagstiftningsarbetet krävs det således att det tydligare framgår vilka personuppgifter som behandlas, det intrång det innebär för de enskilda och vilka kompensatoriska åtgärder som vidtas för att minska intrånget.

Behandling av särskilda kategorier av personuppgifter, artikel 9 dataskyddsförordningen

Enligt artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen är behandling av särskilda kategorier av uppgifter tillåten om behandlingen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

I promemorian konstateras att trafiksäkerheten är ett viktigt allmänt intresse. Ändamålet med olycksdatabasen är att främja trafiksäkerhetsarbetet. Det är således frågan om en indirekt påverkan på trafiksäkerhet. Att trafiksäkerhet i sig är ett viktigt allmänt intresse innebär inte med automatik att all personuppgiftsbehandling som kan kopplas till trafiksäkerhet kan anses utgöra ett viktigt allmänt intresse. Det som ska prövas är således om behandlingen av personuppgifter för att följa upp trafiksäkerheten genom en nationell databas kan anses uppfylla ett viktigt allmänt intresse.

När det gäller proportionalitetsbedömningen har Datainspektionen samma synpunkter som anges ovan angående artikel 6 dataskyddsförordningen.

Beträffande behandling för statistiska ändamål framgår det av artikel 9.2 j dataskyddsförordningen att även kraven i artikel 89.1 ska vara uppfyllda. Enligt den artikeln ska behandlingen omfattas av lämpliga skyddsåtgärder i enlighet med dataskyddsförordningen för den registrerades rättigheter och friheter. Skyddsåtgärderna ska säkerställa att tekniska och organisatoriska

åtgärder har införts för att se till att särskilt principen om uppgiftsminimering iakttas.

Angående kravet på lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen konstaterar Datainspektionen att det inte föreslås några andra åtgärder än det som benämns pseudonymisering och tillämpliga sekretessbestämmelser. Enligt promemorian ska spridningen av uppgifter som indirekt kan identifiera en person begränsas och vara omgärdad av höga säkerhetskrav.

Efter att en proportionalitetsbedömning har gjorts måste det bedömas vilka lämpliga och särskilda åtgärder som ska vidtas och om de ska införas i den nationella regleringen mot bakgrund av kraven i artikel 9 i dataskyddsförordningen. I dataskyddsförordningen nämns pseudonymisering särskilt som en form av skyddsåtgärd, det utesluter dock inte att andra åtgärder kan vara lämpliga och nödvändiga. Exempel på sådana åtgärder är sök begränsningar, behörighetsstyrningar (tekniska och organisatoriska), begränsning av vilka personuppgifter som får behandlas, bestämmelser om hur länge personuppgifter får bevaras och beaktande av den registrerades inställning till behandlingen.

Transportstyrelsen föreslås få en föreskriftsrätt angående behörighets- och säkerhetskrav vid direktåtkomst till uppgifter i databasen. Datainspektionen vill framhålla att det av dataskyddsförordningen följer att den personuppgiftsansvarige måste vidta säkerhetsåtgärder. Om det enligt artikel 9 krävs att bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen införs i nationell rätt kan en föreskriftsrätt till den personuppgiftsansvarige, i fråga om vissa säkerhetskrav vid direktåtkomst, inte anses uppfylla dataskyddsförordningens krav på nationell reglering.

Inledningsvis måste det prövas om behandlingen av personuppgifter för att följa upp trafiksäkerheten genom en nationell databas kan anses uppfylla ett viktigt allmänt intresse, därefter måste en proportionalitetsbedömning göras. Det måste också bedömas vilka åtgärder som ska vidtas för att skydda de registrerades rättigheter och om dessa, mot bakgrund av kraven i artikel 9, måste föreskrivas i nationell rätt.

Tillåtna ändamål

Enligt förslaget ska Transportstyrelsen få behandla personuppgifter i Strada för ändamålen statistisk inom trafiksäkerhetsområdet, forskning som rör trafiksäkerhet och uppföljning, utvärdering eller kvalitetssäkring av trafiksäkerhetsarbete.

Datainspektionen avstyrker förslaget om att forskning ska anges som ett tillåtet ändamål mot bakgrund av att Transportstyrelsen enligt uppgift inte bedriver någon forskning. Om ändamålet är att uppgifter ska få lämnas ut för ändamålet forskning som rör trafiksäkerhet är det detta som ska regleras och inte ett generellt ändamål om forskning. Uppgifter får då inte samlas in på den grund att de kan komma att behövas i ett framtida forskningsprojekt om trafiksäkerhet. I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör Utredningen om personuppgiftsbehandling för forskningsändamål (U 2016:04) (Forskningsdatautredningen) beaktas.

7 § andra stycket författningsförslaget motsvarar finalitetsprincipen som kommer att gälla enligt artikel 5.1 b dataskyddsförordningen. Att bestämmelsen ska vara en återgivning av finalitetsprincipen framgår av promemorian. Då det rör sig om en återgivning av vad som redan kommer att gälla enligt dataskyddsförordningen bör detta tydligt framgå av författningstexten och formuleringen måste vara förenlig med vad som gäller enligt dataskyddsförordningen, se ovan under rubriken *Allmänt om nationella författningar som föreslås i förhållande till dataskyddsförordningen*.

Angående begreppet pseudonymisering

Pseudonymisering är definierat i artikel 4.4 dataskyddsförordningen. Enligt författningsförslaget ska endast pseudonymiserade personuppgifter behandlas i Strada. Datainspektionen har inte möjlighet att bedöma om de åtgärder som beskrivs i promemorian innebär att personuppgifterna är pseudonymiserade i enlighet med dataskyddsförordningens definition. Om begreppet införs i nationell lagstiftning måste det noggrant analyseras vilka krav som uppställs enligt dataskyddsförordningen för att personuppgifter ska anses vara pseudonymiserade. Forskningsdatautredningen kan komma att behandla denna fråga.

Om fritextfält förekommer måste det särskilt ses över hur det kan säkerställas att inga direkta personuppgifter, eller andra uppgifter som påverkar bedömningen av om uppgifterna är pseudonymiserade, förs in i databasen.

Även om inga direkta personuppgifter finns i databasen beror möjligheten att identifiera de registrerade på hur stor mängd uppgifter som finns. Det torde vara relativt lätt att genom andra källor ta reda på vem som varit med om en olycka om det finns uppgift om datum, tid och plats för olyckan.

Särskilt om polisens och vårdgivares behandling av personuppgifter

I promemorian förs resonemang kring patientdatalagens (2008:355) och polisdatalagens (2010:361) tillämplighet på sjukvårdens respektive polisens insamling och rapportering av uppgifter till Strada. Det uppmärksammas dock inte att dessa lagar kan komma att påverkas av dataskyddsförordningen respektive Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EU:s dataskyddsdirektiv för brottsbekämpande myndigheter). Regeringen har tillsatt utredningar för att se över dessa registerförfattningar, Utredningen om dataskyddsförordningen - behandling av personuppgifter och anpassningar av författningar inom Socialdepartementets verksamhetsområde (S 2016:05) (Socialdataskyddsutredningen) och Utredningen om 2016 års dataskyddsdirektiv (Ju 2016:06).

Av skäl som anges nedan ifrågasätter Datainspektionen att såväl polis som vårdgivare har ett rättsligt stöd att behandla personuppgifter som samlas in specifikt för rapportering till Strada. Det måste tydligt klargöras vilka personuppgifter som ska rapporteras av polis respektive vårdgivare. Därefter måste det utredas om personuppgifterna är sådana som vårdgivare respektive polisen har stöd för att behandla i sin verksamhet eller om det rör sig om uppgifter som enbart ska samlas in för rapportering till Strada. Om det rör sig om uppgifter som samlas in enbart för rapportering till Strada måste det utredas hur och i vilket sammanhang ett rättsligt stöd för insamlingen av uppgifter ska utformas. Det fortsatta arbetet bör ske i samråd med

Socialdataskyddsutredningen och Utredningen om 2016 års dataskyddsdirektiv.

Polisdatalagen

I promemorian dras slutsatsen att polisdatalagen är tillämplig på den behandling av personuppgifter polisen utför i samband med en trafikolycka eftersom de kallas till platsen i syfte att utreda brott. Datainspektionen ifrågasätter denna slutsats. Polisdatalagens syfte är enligt 1 kap. 1 § att ge polisen möjlighet att behandla personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt i sin brottsbekämpande verksamhet och att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid sådan behandling. Polisen har andra uppdrag som inte omfattas av polisdatalagen, till exempel att upprätthålla allmän ordning och säkerhet. Av förarbetsuttalandena till polisdatalagen framgår att det förekommer gränsdragningsproblem mellan vad som är att anse som polisens brottsbekämpande verksamhet respektive andra arbetsuppgifter och att polisen alltid i sitt arbete i det enskilda fallet måste ta ställning till syftet med pågående verksamhet eftersom detta har betydelse för vilka befogenheter polisen har enligt bestämmelser i polislagen (1984:387) (Integritet och effektivitet i polisens brottsbekämpande verksamhet, prop. 2009/10:85, s. 75). Det framgår till exempel av förarbetsuttalandena att polisens bistånd till räddningstjänsten enligt 2 § 4 och 5 polislagen inte är att ses som brottsutredande verksamhet (a.a. prop., s. 74). Se även förarbetena till polislagen (Förslag till polislagen m.m., prop. 1983/84:111 s. 54-56).

Huvudregeln enligt polisdatalagen är att känsliga personuppgifter inte får behandlas. Om personuppgifter får behandlas enligt polisdatalagen får dock känsliga personuppgifter, enligt 2 kap. 10 § andra stycket polisdatalagen, behandlas om det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Enligt förarbetsuttalandena till polisdatalagen måste en bedömning av nödvändigheten göras i *det enskilda fallet* (prop. 2009/10:85, s. 325). Det går därmed inte att dra slutsatsen att det alltid är tillåtet för polisen att behandla uppgifter om hälsa i den brottsutredande verksamheten och att det därmed alltid är tillåtet för polisen att rapportera sådana uppgifter till Strada.

Patientdatalagen

Av promemorian framgår inte med någon tydlighet vilka uppgifter som vårdgivaren ska rapportera in. Idag väljer patienten själv om denne vill fylla i vissa uppgifter som sedan kan rapporteras till Strada. Det framgår inte hur

vårdgivaren ska kunna utföra insamlingen av uppgifter utan patientens medverkan.

Datainspektionen ifrågasätter att införandet av en uppgiftsskyldighet för vårdgivaren skapar ett rättsligt stöd för vårdgivaren att, enligt 2 kap. 4 § 3 patientdatalagen, behandla personuppgifter som ska rapporteras till Strada. En uppgiftsskyldighet innebär enbart att uppgifter som redan behandlas i verksamheten ska lämnas ut och inte något krav på upprättande av dokumentation, jfr 2 kap. 4 § 3 och 2 kap. 5 § patientdatalagen. Författningsförslaget ger alltså inte något stöd för vårdgivaren att samla in uppgifter specifikt för rapportering till Strada.

Transportstyrelsens uppgiftsskyldighet

Det föreslås att Transportstyrelsen ska åläggas en uppgiftsskyldighet gentemot vissa uppräknade myndigheter. Det saknas dock en analys av vilket rättsligt stöd dessa myndigheter i sin tur har eller kommer att ha för att behandla de aktuella personuppgifterna. Innan en uppgiftsskyldighet införs måste det stå klart att vidarebehandlingen hos mottagaren är tillåten. På nuvarande underlag kan Datainspektionen inte tillstyrka förslaget om uppgiftsskyldighet.

Gallring

Enligt 16 § författningsförslaget ska personuppgifter i olycksdatabasen gallras när de inte längre behövs för sitt ändamål. Detta är i princip en återgivelse av artikel 5.1 e dataskyddsförordningen.

Datainspektionen anser att en mer specifik tidsgräns för gallring bör anges i lagen. Att som i förslaget endast hänvisa till att personuppgifter inte får bevaras längre än vad som är nödvändigt, kan inte anses vara tillräckligt. Det är särskilt anmärkningsvärt att ingen tidsgräns föreslås när det föreslås en möjlighet att meddela undantag från gallringsskyldigheten. Om det ska finnas möjlighet att meddela undantag från gallringsskyldigheten måste det anpassas till dataskyddsförordningen. Av artikel 5.1 e och 89.2 framgår när uppgifter får bevaras en längre tid. Det behöver också förtydligas för vilka ändamål som undantag från gallringsskyldigheten kan medges.

Den personuppgiftsansvarige är dessutom enligt artikel 13.2 a och 14.2 a dataskyddsförordningen skyldig att informera den registrerade om den period under vilken personuppgifterna kommer att lagras eller, om detta inte är möjligt, de kriterier som används för att fastställa denna period.

Det anges i promemorian att personuppgifter inte behöver bevaras i identifierbart skick enbart för att den personuppgiftsansvarige ska kunna svara på frågor om den registrerade behandlas i ett register eller inte, men att det krävs en nationell reglering om det ska gälla. Att det krävs nationell reglering för att detta ska gälla enligt dataskyddsförordningen är felaktigt (jfr artikel 5.1 e, 11 och 89.1 dataskyddsförordningen).

Direktåtkomst

Enligt förslaget ska Transportstyrelsen ha möjlighet att ge direktåtkomst till uppgifter i Strada till ett antal myndigheter. Det framgår inte av lagförslaget för vilka ändamål dessa myndigheter ska få direktåtkomst. Det finns inte heller någon analys av vilket rättsligt stöd dessa myndigheter i sin tur har eller kommer att ha för att behandla de aktuella personuppgifterna. Se ovan under rubriken *Transportstyrelsens uppgiftsskyldighet*.

Av promemorian framgår att kommuner och länsstyrelser endast har behov av uppgifter för kommunen eller länet men att de inte har behov av uppgifter för en annan kommun eller ett län och att direktåtkomsten ska begränsas därefter. Under förutsättning att kommuner och länsstyrelser har stöd för att behandla personuppgifterna bör det av författningen framgå att direktåtkomsten ska begränsas till de uppgifter som rör den aktuella kommunen/länet.

Datainspektionen avstyrker förslaget att Transportstyrelsen i enskilda fall får bevilja direktåtkomst till andra juridiska och fysiska personer. Innan en sådan möjlighet ges måste det noggrant utredas under vilka förutsättningar detta kan ske utan att riskera att registrerade identifieras med hjälp av uppgifter som finns utanför databasen, se även vad som anges ovan under rubriken *Pseudonymisering*. I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör samråd ske med forskningsdatautredningen.

De registrerades rättigheter

I promemorian hänvisas till Dataskyddsutredningen angående eventuella begränsningar i nationell rätt av den registrerades rättigheter i enlighet med artikel 23 dataskyddsförordningen. Om sådana begränsningar anses nödvändiga framgår det av artikel 23.2 att sådana lagstiftningsåtgärder ska innehålla specifika bestämmelser avseende bland annat ändamålen med behandlingen, kategorierna av personuppgifter och specificering av den personuppgiftsansvarige. Mot bakgrund av dessa krav är det inte möjligt att göra generella undantag för den registrerades rättigheter. Att hänvisa till dataskyddsutredningen i dessa delar är alltså inte görligt.

I promemorian redogörs för att det finns bestämmelser om information till den registrerade i dataskyddsförordningen. Det finns dock ingen analys av vilken information som ska lämnas i det här specifika fallet, hur informationen bör lämnas eller vilken aktör som ska lämna den. I artikel 14.5 finns ett undantag från informationsplikten om informationen samlas in från en annan källa än den registrerade själv. Det finns inget resonemang i promemorian kring denna bestämmelse.

I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör överväganden göras avseende enskildas rättigheter.

Konsekvensbedömning

Om en typ av behandling leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter ska den personuppgiftsansvarige, enligt artikel 35.1 dataskyddsförordningen, före behandlingen utföra en bedömning av den planerade behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter (konsekvensbedömning). Av artikel 35.7 framgår vad konsekvensbedömningen åtminstone ska omfatta. Enligt artikel 35.10 gäller inte kraven i artikel 35.1-7 om behandling enligt artikel 6.1 e har en rättslig grund i en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av, reglerar den rätten den aktuella specifika behandlingsåtgärden eller serien av åtgärder i fråga och en konsekvensbedömning avseende dataskydd redan har genomförts som en del av en allmän konsekvensbedömning i samband med antagandet av den rättsliga grunden.

En sådan allmän konsekvensbedömning kan inte anses ha gjorts i detta fall. Datainspektionen anser att det saknas flera faktorer för att en sådan konsekvensbedömning ska anses ha genomförts, särskilt mot bakgrund av att det är oklart vilka personuppgifter som kommer att behandlas, vilka risker detta innebär för de registrerades rättigheter samt att det inte framgår vilka åtgärder som planeras för att hantera riskerna utöver kodning av direkta personnummer och registreringsnummer samt tillämpliga sekretessbestämmelser. Då det är en specifik behandling som ska regleras genom lag är det Datainspektionens bedömning att det är lagstiftaren som har att utföra den generella konsekvensbedömningen. I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör således en konsekvensbedömning i enlighet med artikel 35.10 dataskyddsförordningen genomföras.

Detta yttrande har beslutats av generaldirektören Kristina Svahn Starrsjö efter föredragning av juristen Martina Lindkvist. Vid den slutliga handläggningen har även chefsjuristen Hans-Olof Lindblom, enhetschefen Katarina Tullstedt och juristen Eva Maria Broberg deltagit.

Kristina Svahn Starrsjö

Martina Lindkvist